

динодушно видѣхмы за добро да изберемя
мѣже, и да проводимъ до васъ наедно
съ любезны-тѣ намъ Варнава и Павла,
26 « Человѣцы, които съ прѣдали души-тѣ
сы за име-то на Господа нашего Исуса
27 Христа. И така проваждамы Іудж и Си-
лж да *си* възвѣстятъ и тѣ устно ието-то.
28 Защото ся видѣ угодю Святому Духу и
намъ да ви не налагамя повече никоїж
29 теготж освѣнъ тѣзи най нужды-тѣ: « Да
ся вардите отъ идолскы жертвы, ^и отъ
кръвь, и отъ удавенижъ и отъ блудъ, отъ
конто като ся пазите, добръ ще сторите.
Здрави бѣдѣте.
30 И така тѣхъ проведени, дойдохъ въ Ан-
тіохійж, и като събрахъ множество-то на
31 « *сѣрвоушн-тѣ*, дадохъ имъ писмо-то. И тѣ
като *го* прочетохъ, възрадовахъ ся за
32 утѣшеніе-то. А Іуда и Сила като бѣхъ и
тѣ пророци, съ много словеса ^и утѣща-
33 хъ братія-та, и утвѣрихъ *си*. И отъ какъ
прѣсѣдѣхъ *тамо* нѣколко врѣме, ^и остави-
хъ ги братія-та съ миромъ да ся вър-
34 нѣтъ при апостолы-тѣ. Но Сила видѣ за
35 добро да посѣди още тамъ. А ^и Павелъ
въ Варнава ся намѣрвахъ въ Антиохійж, и
уачхъ и проповѣдувахъ слово-то Госпо-
дне, наедно съ мнзина други.
36 И слѣдъ нѣколко дни рече Павелъ на
Варнава: Да ся върнемъ сега ^и по всич-
кы-тѣ градове, въ които смя проповѣду-
вали слово-то Господне, и да нагледамы
37 братія-та си, какъ сж. И Варнава бѣше
на мнѣше да земжтъ съсь себе си ^и Иоан-
на нарицаемаго Марка; а Павелъ не на-
мѣрваше за добро, ^и да земжтъ съсь се-
бе си тогызъ, който ся бѣ отлжчилъ отъ
тѣхъ още отъ Памфилійж, и не отиде съ
39 тѣхъ на дѣло-то. И тѣи станж распри
пOMEЖДУ имъ, така щото отлжчихъ ся
40 единъ отъ другыи, и Варнава зѣ Марка та
отплува въ Кипръ; а Павелъ си избра
Силж и търняж, ^и прѣпоржченъ отъ бра-
41 тія-та на Божійж-тж благодать. И зами-
нуваше прѣвъ Сирійж и Киликійж, и ^и у-
тврждаваше церкви-тѣ.

ГЛАВА 16.

1 И пристигнъ въ Дервійж и ^и Листрж; и
ето, имаше тамо нѣкой ученикъ на ^и име
Тимоевъ, ^и сынъ на нѣкойи си женж Ев-
рейкж повѣрвалж, а баща *му* бѣ Еллинъ;
2 Който *ученикъ* ^и бѣше свидетелствованъ
3 отъ братія-та въ Листрж и Иконійж. И
поиска го Павелъ да отиде той съ него;

и ^и зѣ го и обрѣза го, зарадъ Іудей-тѣ
които бѣхъ по тѣзи мѣста; понеже всички
4 знаехъ бащж *му* че бѣше Еллинъ. И като
ходѣхъ по градове-тѣ, прѣдавахъ имъ да
държатъ наредбъ-тѣ ^и одобренъ отъ апо-
столы-тѣ и презвитеры-тѣ въ Іерусалимъ.
5 И така ^и церкви-тѣ ся утвѣрждавахъ въ
вѣрж-тж и отъ день на день число-то имъ
ся умножаваше.
6 И като прѣминѣхъж Фригіжж и Галатій-
скж-тж земјж, понеже имъ ся възбрани
отъ Духа Святаго да проповѣдать слово-
7 то въ Азіжж, Дойдохъ въ Мизійж, и прѣд-
прѣсмахъ да идѣтъ во Вешнійж; но Духъ-
8 тѣ не имъ допусти. И като изминѣхъж Ми-
9 зійж, ^и слѣзохъ въ Троадж. И яви ся Па-
вду ношемъ видѣніе; ^и человекъ нѣкой си
Македонецъ стоеше та *му* ся моляше
и казуваше: Мни въ Македонійж, и помо-
10 гни ми. И щомъ видѣ видѣніе-то, тутак-
си поискахмы да идемъ ^и въ Македонійж,
като разумѣхмы че Господъ ны призыва
да проповѣдамы евангеліе-то на тѣхъ.
11 И тѣи като ся отвезохмы отъ Троадж,
прѣминѣхмы право на Самооерагъ, и на
12 утринъ-тж въ Неаполь, И отъ тамо ^и въ
Филиппы, който е первый градъ на *онжзи*
часть отъ Македонійж, ^и поселение *Рим-
ско*. Въ тойзи градъ прѣсѣдѣхмы нѣколко
13 дена; И въ сѣботж-тж излѣзохмы вниъ
отъ градъ-тѣ край еднж рѣкж, дѣто има-
ше обычай да става молба, и сѣднѣхмы
та говорѣхмы на събраны-тѣ *тамо* жены.
14 И нѣкой си богобоязлива жена на име
Лидія, отъ градъ *Тіатиръ*, която продава-
ше багрѣнницы, слушаше; и ^и ней Господъ
отвори срдце-то да внимава на това, кое-
15 то Павелъ говорѣше. И като ся крести
та и домъ-тѣ ѣ, помоли *ни* ся и казува-
ше: Ако мя припознавате че съмъ вѣрна
Господу, влѣзте въ кѣжж-тж ми, да сѣ-
дите; ^и принуди ны.
16 И като отхождахмы на молбж, срѣщ-
нхъ ны една слугыня която ^и имаше духъ
прѣдвѣщателенъ, и която даваше ^и много
печалбж на господари-тѣ си, като прори-
17 чаше. Тя вѣрѣше вслѣдъ Павла и насъ, и
выкаше, и казуваше: Тѣзи человекѣци сж
раби на Бога Вышняго, които проповѣду-
18 вать намъ пѣтъ на спасеніе. Това пра-
вѣше много дни наредъ. И понеже ^и до-
стегнъ на Павла, обрѣнж ся и рече духу:
Повелѣвамъ ти въ име-то на Исуса Хри-
ста да излѣзешъ изъ нежъ. ^и И излѣзе въ
19 тозь часъ. А като ^и видѣхъ господари-тѣ
и че исчезнж надежда-та на печалбж-тж

въ Гл. 13; 50. 14; 19. 1 Кор. 15; 30. 2 Кор. 11; 23, 26. въ Ст. 20. Гл. 21; 25. Отг. 2; 14, 20. въ Лев. 17; 14. въ Гл. 14; 22. 18; 23. въ 1 Кор. 16; 11. Евр. 11; 31. въ Гл. 13; 1. въ Гл. 13; 4, 13, 14, 51. 14; 1, 6, 24, 25.

въ Гл. 12; 12, 25. 13; 5. Кол. 4; 10. 2 Тим. 4; 11. Филип. 24; въ Гл. 13; 13. въ Гл. 14; 26. въ Гл. 16; 5. — въ Гл. 14; 6. въ Гл. 19; 22. Рим. 16; 21. 1 Кор. 4; 17. Фил. 2; 19. 1 Сол. 3; 2. 1 Тим. 1; 2. 2

Тим. 1; 2. въ 2 Тим. 1; 5. въ Гл. 6; 3. въ 1 Кор. 9; 20. Гал. 2; 3. Вънжъ Гал. 5; 2. въ Гл. 15; 28, 29. въ Гл. 15; 41. въ 2 Кор. 2; 12. 2 Тим. 4; 13. въ Гл. 10; 30. въ 2 Кор. 2; 13.

въ Фил. 1; 1. въ Лук. 24; 45. въ Быт. 19; 3. 33; 11. Слж. 19; 21. Лук. 24; 29. Евр. 13; 2. въ 1 Цар. 28; 7. въ Гл. 19; 24. въ Вънжъ Мар. 1; 25, 34. въ Мар. 16; 17. въ Гл. 19; 25, 26.